คณะ (2545) ที่ได้ศึกษาวิจัย "การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชุมชนรอบบึงบอระเพ็ดจังหวัดนครสวรรค์" แล้วพบว่า การเพิ่มขึ้นของประชากรและการขยายตัวของชุมชน ส่งผลถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ในทรัพยากรธรรมชาติที่เพิ่มขึ้นในลักษณะที่ไม่เข้าใจในสภาวการณ์และขาดองค์ความรู้ ต่างคนต่างมุ่งผลเพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ที่สามารถแปรเปลี่ยนเป็นเงินตรา ทำให้เกิดการบุกรุกและกระทำผิดกฎหมายหรือข้อบังคับต่างๆ ขณะเดียวกันยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ **บุญชัย งามวิทย์โรจน์ และคณะ** (2552) ที่ได้ศึกษาวิจัย "การเสริมสร้างและพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและป่าต้นน้ำ กรณีศึกษาลุ่มน้ำปิงและลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก" แล้วพบว่า ประสบปัญหาในการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและป่าต้นน้ำ รวมทั้งการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและป่าต้นน้ำ การสร้างความเข้าใจของชุมชนในการบริหารจัดการน้ำ การสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน ซึ่งส่วนสนับสนุนที่จะสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน การวางแผนบริหารจัดการน้ำชุมชน การประสานกลไกการนำแผนบริหารจัดการน้ำชุมชนสู่การปฏิบัติ รวมถึงการพัฒนาระบบการบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ชัยศรี ธาราสวัสดิ์พิพัฒน์ และคณะ** (2554) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "การพัฒนาแนวทางการจัดการน้ำเสียแบบชุมชนมีส่วนร่วมของตลาดน้ำวัดลำพญา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม" แล้วพบว่า ผู้ประกอบการค้าขายในตลาดน้ำและชุมชนบริเวณโดยรอบตลาดน้ำ มีการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารและระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำเสียอยู่ในระดับมาก แต่พบว่าระดับการมีส่วนร่วมด้านการจัดการน้ำเสียกลับอยู่ในระดับน้อยที่สุด จึงควรมีการพัฒนารูปแบบของการมีส่วนร่วมในการจัดการด้านน้ำเสียของตลาดน้ำ 2 ด้าน คือ การเพิ่มระดับความร่วมมือในการจัดการน้ำเสียของผู้ประกอบการและชุมชน และการสร้างแนวทางในการแก้ไขหรือปรับปรุงระบบการจัดการน้ำเสียที่มีอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

สำหรับแนวทางในการพัฒนาการมีส่วนร่วมนั้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ **พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส (นิธิบุณยากร) (2548)** ที่ได้ศึกษาวิจัย "รูปแบบการจัดการความขัดแย้งโดยพุทธสันติวิธี : ศึกษาวิเคราะห์กรณีลุ่มน้ำตาช้าง จ.เชียงใหม่" แล้วพบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่จะช่วยในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งที่จะติดตามมานั้น ควรที่จะมีการดำเนินการ ดังนี้ 1) ดำเนินการต่อหน้าผู้มีส่วนได้เสีย 2) ดำเนินการด้วยความโปร่งใส 3) ยุติธรรม 4) สามารถตรวจสอบได้ 5) รับผิดชอบต่อผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้น 6) ถูกต้อง 7) ทุกฝ่ายสามารถปฏิบัติร่วมกันได้จริง 8) เหมาะสมกับสถานการณ์ เหตุและปัจจัย 9) ได้ประโยชน์ทุกฝ่าย และ 10) เคารพในสิทธิของผู้อื่นหรือสิ่งอื่น เป็นต้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ **เทพฤทธิ์ เจริญศรี (2544)** ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอนุรักษ์ป่าลุ่มน้ำชมภู : กรณีศึกษา ตำบลชมพู อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก" พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้นย่อมมีผลต่อศักยภาพของชุมชนและสภาพปัญหาที่ถูกกระทบซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยภายในหรือปัจจัยภายนอกที่ส่งผลก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้